3. Kas määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjendusega 57 ja määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjendusega 75, kuid eelkõige proportsionaalsuse põhimõttega on vastuolus selline halduspraktika, mille kohaselt haruldase taimesordi tõendi puudumisel määratakse üledeklareerimise tõttu sanktsioon taotluse suhtes tervikuna, ilma et kaalutaks tahtlikkust, hooletust või muid asjaolusid, kui maksmise taotlus on ülejäänud osas kõikide põllumassiivide puhul abikõlblik ning põllumajandustootja kasvatab deklareeritud maatükil deklareeritud taimesorti?

4. Kas määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjendustes 67 ja 71 ning määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjenduses 75 sätestatud erandlikud asjaolud on kohaldatavad juhul, kui põllumajandustootja tugineb vastuolulisele või nõuetevastasele halduspraktikale kui erandlikule asjaolule ja soovib tõendada, et tema eksimuse põhjustas täielikult või osaliselt haldusorgani praktika?

5. Kas põllumajandustootja vastuvõetavaks loetud argumendid, et seoses kogu tema tootmistegevuse (külv) ärajäämisega oli tegemist vääramatu jõuga, on kvalifitseeritavad selliste, määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjenduses 67 ja määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjenduses 93 silmas peetud faktiliselt õigete andmetena, mis vabastavad põllumajandustootja vastutusest haruldase taimesordi kasvatamise tõendi esitamata jätmise eest, ja vabastavad ta seega taotluse suhtes tervikuna sanktsioonidest?

([1]) Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, lk 18; ELT eriväljaanne 03/44, lk 243).

([2]) Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 8. juulil 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma *versus* Sloveenia Vabariik – Ministrstvo za finance

(Kohtuasi C-331/14)

(2014/C 303/38)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Vastustaja: Sloveenia Vabariik – Ministrstvo za finance

Eelotsuse küsimus

Kas kuuenda direktiivi ([1]) artikli 2 punkti 1 ja artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel, nagu käesolevas kohtuasjas – kus isik soetab maatükid füüsilise isikuna, ilma et ta selles kontekstis sisendkäibemaksu tasuks, ja ehitab hiljem neile maatükkidele füüsilisest isikust ettevõtjana kaubanduskeskuse, kannab seejärel liikmesriigi raamatupidamisnormide kohaselt oma ettevõtte vara hulka ainult osa neid maatükke, millele kaubanduskeskus ehitati, et kaubanduskeskus seejärel koos kõigi maatükkidega ehitise tellijale müüa –, tuleb asuda seisukohale, et juba seetõttu, et ta neid maatükke oma ettevõtte vara hulka ei arvanud, ei arva see isik neid maatükke käibemaksusüsteemi ja seega ei ole ta neid müües maksukohustuslane, kes oleks esmalt kohustatud väljundkäibemaksu arvestama ja seejärel tasuma?

([1]) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 9. juulil 2014 – Société Générale SA *versus* Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-334/14)

(2014/C 303/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Belgia riik

Vastustaja: Nathalie De Fruytier

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuuenda käibemaksudirektiivi ([1]) artikli 13 A osa lõike 1 punktidega b ja c on vastuolus see, kui proovide või organite transport meditsiinilise analüüsimise või meditsiinilise abi või ravi eesmärgil kolmanda isiku poolt, kes on füüsilisest isikust ettevõtja ning kelle teenused hüvitatakse kliinikutele ja laboratooriumitele sotsiaalkindlustusest, on käibemaksust vabastatud kui teenused, mis on otseselt seotud meditsiinilist laadi teenustega, st teenustega, mille eesmärk on haigusi ja tervisehäireid diagnoosida, patsienti nendega seoses hooldada ja neid võimaluse korral ravida?

2. Kas tegevusala, mis seisneb proovide ja organite transportimises meditsiinilise analüüsimise või meditsiinilise abi või ravi eesmärgil kolmanda isiku poolt, kes on füüsilisest isikust ettevõtja ja kelle teenused hüvitatakse kliinikutele ja laboratooriumitele sotsiaalkindlustusest meditsiiniliste analüüside tegemise huvides, võib kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 13 A osa punktide b ja c alusel käibemaksust vabastada?

3. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punktis b kasutatud mõistet „nõuetekohaselt tunnustatud sama laadi asutused" tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab eraõiguslikke äriühinguid, mis transpordivad inimpäritolu proove analüüside tegemiseks, mis on hädavajalik haiglate ja meditsiinikeskuste ravieesmärkide saavutamiseks?

([1]) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).